

מזכירות הממשלה

ציון 2 אגף 2

ש מ ו ר

פרוטוקול
ישיבת הועדה לעניני התישבות המשותפת
לממשלה ולהסתדרות הציונית
כ"ד בתשרי תשל"ח - 6.10.77

נכחו : חברי הועדה - השרים : א. שרון - יו"ר, ז. המר.

נציגי ההסתדרות הציונית : מ. קרונה, מ. ריבלין, א. שנקר.

נעדרו : חברי הועדה - השרים : ש. ארליך, מ. דיין (בחול"ל),
י. הורביץ, ע. ויצמן, ג. פת.

נציגי ההסתדרות הציונית : א.ל. דולצין, ד. וייץ, ח. פינקלשטיין,
י. קלארמן.

י. פרץ	-	סגן שר התעשיה, מסחר ותיירות
מ. צפורי	-	סגן שר הבטחון
א. נאור	-	מזכיר הממשלה
ש. אבני	-	משרד הבינוי והשיכון
א. בידץ'	-	מינהל מקרקעי ישראל
ג. בן-אור	-	משרד הפנים
א. בר-און	-	משרד החקלאות
ע. גדור	-	משרד הבטחון
ג. ויתקון	-	חטיבת ההתישבות, הסוכנות היהודית
ב. קלטר	-	לשכת שר החקלאות
ש. רביד	-	הסוכנות היהודית
ש. שטנר	-	משרד האוצר
ש.ש. שירן	-	משרד האוצר
מ. שמיר	-	הקרון הקימת לישראל

א. לישנסקי - מזכיר הועדה

סדר היום :	הת/4	תת-אלוף (מיל.) א. בר-און - מתאם פעולות
	הת/5	ההתישבות בשטחים
	הת/6	התישבות - גרעין שומרון
	הת/7	רמת הגולן
	הת/8	רמת הגולן
	הת/8	קליטת עולים בהתישבות - 10 גרעינים
	הת/9	ימית - עיר בחבל רפיח
	הת/10	ש ו נ ו ת

2 אג
4 אג
16 אג
21 אג
22 אג
27 אג
30 אג

תת/.

בפרוטוקול זה 37 דפים.

ישיבה : סגנון גר

הח/4 תת-אלוף (מיל.) א. בר-און - מתאם פעולות ההתישבות בשטחים

השר א. שרון: אני פותח את הישיבה. הנושא הראשון ישנו בסדר-היום שלפניכם, שהועבר

אליכם אתמול.

מצאתי אותו בשלמותו בעתונות היום. אני מתכוון לבדוק עם היועץ

המשפטי לממשלה אפשרות של עשיית מה שנוהגים אנו לעשות בועדות-הכנסת, כאשר מחתימים

אנשים על הצהרת סודיות. כי תמיד עומד אני בפני אחת משתי הברירות: או לא להעביר את סדר-

היום מראש, או לנקוט בצעד שאנשים יצטרכו להתחייב בהתאם למקובל בנושא זה. הדבר מקשה

מאד באשר להחלטות כאן ויש נושאים רבים שצריך לדון בהם ואני נזהר בגלל העובדה,

שהדברים מוצאים ביטוי מיד בחוץ. טענתי זאת מאז הישיבה הראשונה. היתה טענה שלא

מעבירים בזמן את סדר-היום והנה - הוא פורסם כבר אתמול ברדיו.

מ. קרונה: לא קבלנו את סדר-היום, אלא עתה.

השר א. שרון: הפצנו זאת בין כולם כבר אתמול בהפצה מיוחדת.

א. שנקר: אני רוצה לציין שאני רואה את סדר-היום בפעם הראשון כאן, בישיבה.

לא קבלנו זאת אתמול וקשה מאד לקבל הודעה על ישיבה, יום אחד לפני

כינוסה. אני מוכרח לציין, שבלתי-אפשרי לעבוד כך. על כן, אבקש שהישיבות יתקיים בקבועות

בתאריכים שנקבעו מראש.

דבר נוסף: אבקש הבהרה לגבי ידיעות על הקמת ועדת שרים לענייני התנחלות

(כפי שפורסם בעתונות), שאינה כוללת את חברי-ההנהלה הציונית. קשה לי מאד להבין מה

ההבדל, ואם יש הבדל בין התנחלות והתישבות במובן זה, וכיוון שיש הסכם בין ההנהלה הציונית

והממשלה בקשר לעניינים אלה, - הרי הם צריכים להיות נדונים בועדה להתישבות. לכן, הייתי

רוצה לשמוע הבהרה על ידיעות אלה.

השר א. שרון:

לגבול הנקודה הראשונה: היה הכרח לקבוע ישיבת הועדה בהקדם, כי יש בעיות חסופות, שצריך לקבל עליהן החלטה. לא ניתן היה, בגלל החגים - לעשות זאת מוקדם יותר. וגם אם ניתן - לא היינו מזמנים אלא יומיים מוקדם יותר. מאחר וישנם דברים דחופים - צריך להסתגל לזה, כי זה לא קורה לעתים קרובות.

לנושא ועדת השרים לענייני-התנחלות, כפי שפורסם - בישיבת ממשלה מיום ז' באלול תשל"ז, 21.8.77 - התקבלה החלטה להקים ועדת שרים לענייני התנחלות, המורכבת משרים, חברי-הועדה המשותפת לממשלה וההסתדרות הציונית, כדי לטפל במקרים חריגים מיוחדים, בשטחים, בנושאים שהם בהחלט סודיים ולא ניתן לפרסמם.

אני מדגיש שזו אינה ועדה שיושבת בקביעות, ואינה מתכנסת לא מעל ועדה זו ולא מאחורי גבה של הועדה המשותפת, אלא נועדה לטפל במקרים מיוחדים; ואמנם - היא קפלה במקרה מיוחד היום, אחד בלבד וזה נושא של כניסת גרעין-שומרון למחנה-שומרון. זה נושא מיוחד, בגללהרגישות המדינית והבעיה המיוחדת הסבוכה של חיי הגרעין בחוף מחנה צבאי.

זו הסיבה שהיא הוקמה, כדי לטפל במקרים מיוחדים אלה.

מר מ. ריבלין:

א. הפרסום שהיה בעניין זה - היה מצד אחד פוגע מאד בהנהלה הציונית וחברי ההנהלה הציונית ומעמיד את חבריה של ההנהלה הציונית במצב לא-נוח בשני דברים:

1. כאנשים שאי-אפשר לדבר אתם על דברים סודיים;
 2. בדברים שיש בהם דעות פוליטיות מנוגדות, -"הבה נתחכמה" להם...
- איננו חושב שזה לכבוד לממשלה. הממשלה יכולה להחליט על איזו ועדה שהיא רוצה - אך מדבר אני כאן על הפרסום שנעשה לדבר.
- דבר שני: אם הוחלט עוד באוגוסט להקים ועדה כזאת, היה הרבה יותר טוב אילו אמרו לנו זאת ולא היינו לומדים זאת מהעתונות. אבל כיוון שנתפרסם מה שנתפרסם, הייתי מודה מאד אם היה פרסום מוסמך המבהיר את העניין, על-מנת לא לגרום להרגשה לא-טובה ופירושים שיכולים לבוא בעקבות זאת.

השר א. שרון:

לא היה פרסום מטעם הממשלה.

מר מ. ריבלין:

היה מכוון ומסוגנן באותו סגנון בכל העתונים זה יצא בבת-אחת בכל העתונים.

השר א. שרון:

נמצא דרך להבהיר נושא זה בצורה ברורה; אם כי אין שום אחריות אפילו לנושא הפרסום. הדבר לא נאמר על-ידי בשום מקום, ולא על-ידי

השר א. שרון:

מזכיר הממשלה, ולא על-ידי שום גורם מוסמך מטעם הממשלה.

מר מ. ריבלין: כיוון שזה הובא לפרסום - צריך להאמר שמוצאים לנכון להבהיר כמה

דברים, וכדאי לעשות זאת ולו גם למען ההרגשה הטובה, כי זה גרם לתגובות

שונות, לא-טובות. על כן, טוב שתהיה הבהרה שתעמיד את הענין על נכונותו.

השר א. שרון: לא זו הכוונה ואין לאף אחד ענין לפגוע ורוצים בשיתוף-פעולה

ובעבודה משותפת. יש מצבים משונים שצריך היה לדון עליהם בפורום מצומצם

יותר. על כל פנים, נמצא את הדרך להבהיר את הנושא.

הח/5. התנחלות בשומרון

השר א. שרון: נושא ראשון הוא גרעין-שומרון, שיושב היום במחנה-שומרון, ואנו צריכים

לקבוע דרך-הטיפול והמשך הטיפול בגרעין זה.

אין כאן כבר סוד, וידוע שבמשך השבועות הקרובים, עד סיום השנה,

יוקמו עוד מספר-ישובים בדרך שבה הוקם הגרעין בשומרון. אולי תהיה זו כניסה לתוך

מחנות צה"ל, בסטטוס מסויים, שאותו הגדרנו לגבי אותם אנשים שיעסקו בעבודת-הצבא;

הגדרנו זאת כעובד בשליחות הצבא. דבר זה הוסבר ונתפרסם ואינני חושב שיש טעם לחזור

ולפרט זאת.

במחנה קדום נמצא גרעין המקום, שיעלה בשומרון. בוועדה המכינה לוועדה

זו נקבע ומתוכנן כמקום-קבע לישוב, ואיני רואה שם מקום לישוב עירוני. אני רואה שם

ישוב כפרי, קהילתי. אין אפשרות לעסוק שם בחקלאות, אלא צריך בהחלט למצוא שם אפשרות

לעיסוק בתעשייה, לכל אלה שישבו במקום הזה.

הנקודה עצמה היא בעלת חשיבות רבה. היא נמצאת בצומת-הדרכים - שכס-

ג'נין-טול-כרם. הנושא שצריך להחליט עליו היום זה - דרך-הטיפול בישוב זה.

נראה לי שישב זה צריך להיכנס לטיפול ואבקש מסגן שר הבטחון לגאר

מה מתרחש בדיוק במחנה עצמו. הישוב צריך להיות, לדעתי, בטיפול המחלקה להתישבות, והייתי

רוצה שהיא תיכנס מיד לטיפול בו. האם החברים רוצים להתייחס לנושא זה?

סגן שר הבטחון מ. ציפורי: בקשר לשומרון, להאחזות שם. המקום שנמצאים בו הוא בסוף-

טירונים של התותחנים. אבל מבחינת המחנה - הגדרנו בתוך

המחנה שטח מוגדר, שיהיה נפרד, שטח שלהם למעשה. והם לא קבלו שום מתקן שם, אלא אדמת-בור.

הם קבלו משטר-קרקע, אפזו שהיא סככה, שאפשר לעשות ממנה חדר-אוכל. הדבר שעוסקים בו עתה זה יישור-קרקע והקמת מאהל. בערב החג נכנסו למקום גברים, שהם חברי גרעין-שומרון. יש שם עשרים וחמש משפחות והצטרפו אליהם עוד אנשים, שמיועדים בהמשך להגיע לדותן, למשטרת סנור, והם יחד אתם, והחל מיום ראשון יהיו שם שלושים-וחמש משפחות, הגרות באהלים.

כדי שלא יתקבל שמה שאומרים אנו זה בבחינת מס-שפתיים בלבד, נעשית בדיקה: 1. עם הגרעין, עם האנשים שם, כמה בעלי-מקצוע בשטחים שונים יש שם - החל ממכונאים וטבחים ומסגרים או אפסנאים וגמור באחרים. יש שם אנשים שונים וסיכמנו עם שלטונות-הצבא, שכמה שאנשים שיהיו בין אזרחים אלה, המסוגלים למלא תפקידים כאלה - ינצל זאת הצבא, הסובל בלאו-הכי מפערים בכוח-אדם. לכן, אלה ישובצו שם ויעבדו כאזרחים עובדי-צהל במקום, ויפוננו משם אנשי-צבא, שיעברו למקומות, שם הם חסרים. זה לגבי מספר אנשים המתאימים לעבודות שם ואלה ישמשו להם מקור-פרנסה.

במחנה-שומרון יש מסגריה צבאית של פיקוד המרכז, שעובדים בה שמונה מטגרים ערבים משכם. המקום זקוק לבינוי ודברים מוקדמים שונים. היתה זו חובתנו למצוא פתרון לבעיית מגורי המשפחות הללו. יהיו שם שלושים וחמש משפחות, ברוכות-ילדים, כאשר בכל משפחה משנים עד ארבעה ילדים והנשים בהריון. חובתנו לדאוג לכך, שבשבוע הבא יועמדו לרשותם שלושים וחמשה קרוונים, ולא אהלים. הם מצויים בשמרון, על ההרים, והלילות שם כבר עתה קרים. צרכי המקום מחייבים כבר עתה לפתוח שם חמש כחות בית-ספר.

פירוש הדבר, שנצטרך להעזר באשקוביות. את הסככה אפשר להכשיר כחדר-אוכל ולידו יוקם איזה מטבחון. אם כי כיום הם מקבלים אוכל מהמטבח.

על כן, שלב ראשון יהיה עשיית התכניות ומתאר המקום. צריך לדאוג כבר עתה שיהיו שם שלושים וחמשה קרוונים ומבנים אחדים עבור בית ספר, ואז הם יימצאו במצב טוב יותר.

הם מצויים בתוך מחנה צבאי אך בנפרד ממנו, במרחק עשרה מטרים מהכביש, עם גישה ישירה אליהם והדבר מאפשר ניתוקם מהמחנה. מקורות פרנסה נוספים יש להם. הפכנו אותם לישובה הגמ"ר וזה נותן להם מא"ז ושומר אחד ואם הם ישתבצו שם, יש מקום לחשוב על שנים-עשר מקורות-פרנסה שם ואם יוצאו הערבים מהסדנא - יהיו עוד מקומות-עבודה בשבילים.

האנשים המיועדים לסנור - יש בין אלה עוד חמש-עד עשר משפחות, והן מיועדות לנקודה אחרת. יש לנו כוונה לפשות כך: המקום שצריך לעבור אליו - - זו משטרת סנור וצריך להכשירה לקליטת אנשים וליצור תשתית טובה להם. הכוונה שתושבי המקום יישכרו על-ידי צה"ל כעובדי-בינוי ויסעו לעבודה שם יום-יום וכשירו את המקום.

השר א. שרון: אסביר את הנקודות הללו אחר-כך ואני מציע לעבור על העניינים - נשא אחר נושא.

סגן השר מ. צפורה: הבעיות העומפות בפנינו בשומרון, שהחל מיום א' יהיו גם משפחות עם ילדים וצריך למצוא את הקרוונים ולהעמידם במקום. ידוע לי שהיו ברשותנו קרוונים כאלה למאות אלפי עולים, וצריך לפנות ולברר אם אפשר לקבל מהם כמה.

בסך הכל - הצבא או מערכת-הבטחון מהווים כאן כלי מסייע בנושא ההתישבות, בדיוק כמו שהנח"ל בזמנו היה הגוף שהתישב באזור ההררי ובניצנה, מקום שאסור היה לחיילים יהודים להתישב. הצבא הוא כלי לקידום ענין חשוב זה, אבל בהחלט אין כוונה למשרד הבטחה, להעמיד זאת כך שהעומס התקציבי יפול עליו. על כן, ישנה הבעיה התקציבית.

השר א. שרון: אציג בפניכם את תא"ל אורי בראון, ומאחר שעומדים אנו בפני פעולת-התישבות, שתהיה נרחבת, בשטחים - אני ביקשתי ממנו שיבוא ויסייע לנו בתפקיד מתאם-ההתישבות בשטחים.

הוא יתאם את הפעולה עם כל הגורמים השונים - כמו משרד הבטחון, הסוכנות, משרד החקלאות וועדה זו ועוד ועוד. הוא סייר עתה במקומות שנמצאים בהם גרעינים שונים ובכמה מלים יסקור בפנינו - מה ראה ואיך נראים הגרעינים במקומות השונים.

הצעתי, לפי בקשת אורי בבוקר, לקבוע עם הועדה ולהזמין אותה לראות את האנשים היושבים היום במחנות האוהלים, עם עשרות משפחות ועשרות-עשרות ילדים - כאשר כלאה מחכים להתישבות.

מר אורי בראון: הגרעינים יושבים בשלושה ריכוזים:

1. במעלה-אדומים; אם ראיכם בטלביזיה את המקום - קבלתם מושג עליו.
2. בקדום;
3. בפאריס.

אלה המקומות הפרובלמטיים כיום. בביקורי שם בימים האחרונים, או בלילות האחרונים עלי לציין, שבלי שאעשה מזה אידיאלוזיציה מדי גדולה - הרי חושב אני, שמאז ימי העליה להתישבות בשנת 1936 - לא היו חלוצים כאלה, בתנאים כפי שהם חיים בהם היום, עם ילדים, ועם המשפחות. גרעין יריחו, היושב במעלה-אדומים, יש שם 45 ילדים, מגיל שנתיים ומעלה, והם גרים באוהלים במדרון-ההר. כיום יושבים הם בחלקם בבנין שהוקם בשביל ישיבה במעלה-אדומים ובקדום המצב חמור מאד, ובעפרה - אותו המצב.

האמצעים שרכשו בעצמם, בשביל להחזיק מעמד שם בגלל הדחייה הזמנית (מתאימים עד סוכות, אבל לא מסוכות יאלך. מרדכי ציפורי דבר עתה על נושא שומרון:

במקומות שמניתי עד עתה - עפרה, מעלה אדומים, קדום, ופאריס - המצב הרבה-הרבה יותר חמור. במחנה שומרון יש מקום, שאפשר לפנות בו חיילים או שיש שם חדרים שאפשר להכניסם לשם. במקום שהם יושבים בו - אין לאן ללכת.

אחר ששר החקלאות יסקור את נושא ההתישבות בתקופה הקרובה - עד סוף השנה, הנוכחית - צריך לחשוב על מה שנעשה מחר בבוקר. מחר בבוקר - כוונתי לכך - כיצד דואגים אנו לילדים ולמשפחות, לנשים הרות וכו'. איך הם יחיו עד אשר יהיו במקומותיהם. כי ביתניים הם נמצאים במחנות זמניים אלה, עד שכל אחד מהגרעינים עובר לנקודה שיועדה לו. אף אחד מאתנו, אני מקווה, לא מתפלל שגרעינים אלה יתפרקו, בגלל סיבות שאנו נגרום להן, אלא להיפך - כולנו רוצים שהם יתחזקו בנקודות שם יושבים הם לקראת העליה.

אני מכיר את ההתישבות מאז נולדה והאנשים היושבים במקום והמוטיבציה וזה חומר-אנושי, שקשה לתאר שיש קבוצות-אנשים כאלה, מגובשים, ומודרכות על-ידי אידיאולוגיה ומוטיבציה חזקה כל-כך, לישב את הארץ.

איני יכול בהזדמנות ראשונה שלא לומר דברים אלה. אנו חייבים להם הרבה וצריך לעשות כל מאמץ כדי להביאם לתנאים של בני-אדם במדינת ישראל. אחד הדברים לגבי מה שהשמיע כאן אריק בתחילת דבריו, זה - פרט להתישבות עצמה, לקבוע כאן איך מטפלים בהם כדי לקיים אותם במקומות שם קיימים הם, שלפחות יגורו שם.

מר א. שנקר: אחזור לענין של מחנה-שומרון. אני מצקשה קצת בענין זה, כי אני נגד ההתנחלות שם.

השר א. שרון: עשרות ילדים יהודים משחקים על הגבעה בשומרון.

מר א. שנקר: אני מסכים אתך, שאלה ילדים יהודים נחמדים, אבל אחזור לענין של מחנה-שומרון. שמענו כאן כמה דברים, שאני רוצה להבהירם:

א. אתה בא כיו"ר ועדה ומבקש מאתנו, להתיחס לשרותים וטיפול במחנה-שומרון, אחר שהועדה הזאת לא קבלה את ההחלטה, אלא ועדת השרים להתנחלות.

סגן השר מ. ציפורי: הסברנו לך עתה, שאין ועדה כזאת.

השר ז. המר: את ההחלטה קבלה הממשלה כולה.

השר א. שרון: הסברתי שהשרים חברי הועדה הזאת עוסקים בה בטפול בבעיות מיוחדות - כמו בעיה המורכבת מבחינה מדינית, או הקשורה בתיאום עם הצבא ומדובר במקרים חריגים.

מר א. שנקר: מבחינת ההנהלה הציונית והמחלקה להתישבות - אינני יודע אם דברים שאינם

מובאים בפני הועדה המשותפת - אפשר להטילם על-פי המלצתך על מחלקת-ההתישבות שהיא תטפל בענין זה.

ב. שמענו שאנשים היושבים שם הם עובדי צה"ל. אך הכוונה כאן, כפי ששמענו מסגן השר ציפורי, שזה יהיה לתפקידי צה"ל או במסגרת צה"ל, ואפילו בתקציב צה"ל. על כן, זה גם כן חומר להנהלה לעיין בו.

סגן השר מ. ציפורי: שמעתי מה אחת רוצה, כלומר: שמעתי סלקטיבית, לאור הנחת-יסוד שלא צריך להתיישב שם.

מר א. שנקר: יכול להיות, ולכן - תבהיר לי את הדברים. אבל אז - אם אין המדובר על תקציבים של צה"ל - זה שוב חוזר להנהלה הציונית.

השר א. שרון: אבהיר לך את הבעיה. הממשלה קבלה החלטה על הקמת הישובים בשומרון, בדרך בה קבלה את ההחלטה וכניסה לתוך המחנה הצבאי. אותם אנשים שיכולים - יעבדו כעובדים בשליחות החברה. הממשלה תדון בתקציב לנושא ההתנחלות. ובנושא זה יש להבין שההנהלה הציונית והסוכנות לא פועלות בחלל ריק. ישנה החלטת-ממשלה בנושא. אחייה יכול להתנגד לזה, כי אתה מתנגד להתישבות בשומרון. הממשלה הזאת, גם היא בעד התישבות בשומרון, וזו ממשלה של עם ישראל והיא קבלה את ההחלטה הזאת. אתה יכול לומר, שאתה חושב שהסוכנות לא צריכה לטפל בזה, אלא משרד הבינוי, ואז - נחליט על-כך. אך בנושא של היות ישוב בשומרון - זו החלטה מסוכמת, ואינה עומדת לדיון עוד.

מר א. שנקר: אני חוזר ושואל על המעמד. ההנהלה הציפית בענינים אלה. אם היא אינה יודעת מראש - מה מעמדה בזה?

השר א. שרון: היא יודעת על כך עתה.

מר מ. קרונה: לא היו שום ישיבות, אלא היו ידיעות ברדיו על כך. לא היו ישיבות של ההנהלה ושל שום מוסד אחר בענין זה. כאן איש אינו מביא דעה מסוכמת מטעם ההנהלה הציונית. ברור לי שמחלקת ההתישבות תקבל ברצון, אם גם יהיו הנחיות, את משימות אלה שיוטלו עליה על-ידי ממשלת-ישראל, בשטח ההתישבות ותבצע זאת. על כך אין ויכוח. לא היה נעים גם להשתתף בועדת ההתישבות הקודמת, לא לכל אחד נעים היה הדבר וגם שם היו בעיות.

השר א. שרון: אתה מתכוון לימי הממשלה הקודמת.

מר מ. קרונה: זה אינו משחרר אותי מלדבר על ישיבת הועדה הקודמת. היתה שם איזו ועדת התנחלות שדנה אם כן או לא לעלות להתישבות. אבל היתה על כך ועדה. הועמדנו בפני עובדות ושמענו מלים חריפות וקשות. הרבה פעמים שמענו מבחורים

חלוצים מלים שלא נעים היה לשמוע אותן. אך עתה יש שינוי יש החלטה על התנחלות בשומרון, במקומות שונים שם ואפשר להתנגד לזה. איני מדבר בשם ההסתדרות הציונית, אבל חשיבת ההתיישבות שלה, לדעתי - תבצע לויאלית מה שיסוכם על-ידי ממשלת-ישראל.

יש בעיה של סיטואציה, שיש אי-נחת בקשר לניהול הישיבות והתכנון. היה כדאי, מלבד סיור וראיית המקומות - שיושב-ראש הועדה יכנס אותנו, או אלה שאינם שותפים לידע היום-יומי, כדי לדעת על התכניות, להבין יותר את העניין הקונקרטי, כלומר - שיהיה יתר-תיאום עם חטיבת ההתיישבות.

יש תכניות וצריך להיות גם תכנון כספי וכן צריך לקיים דיונים -

פיצד לתאם כל זאת.

אם למשל מספר האנשים שעלה עתה הוא זה שהם רוצים לקלוט, או יש רזרבה של מועמדים, שמביא לרצון להכפיל את הגרעינים הללו, וזה ירחיב את הבעיה.

אינני מתאר לי שקרית-שומרון אלה 12 משפחות. יש ודאי איזו רזרווה לאלה.

לכן, צריך לקחת זאת בחשבון לטווח ארוך יותר ולבחון עד כמה יגדלו וצריך שתהיה מחשבה באשר לנקודה הסופית, היכן יישבו אותם. צריך לקיים גם דיון מקציבי. ובעיקר - צריך לקיים דיון יסודי איך לתאם בין חטיבת ההתיישבות של ההסתדרות הציונית ובין התכניות שלנו ומשרד החקלאות.

לדעתי זה יותר עניין של בירור שקול מאשר עניין פוליטי. אגב, אם

שליחת סדר-היום עלולה להפריע כל-כך - אפשר לפצוא דרך אחרת למסירת הידע על סדר היום לראש חטיבת ההתיישבות של ההסתדרות הציונית שלושה ימים לפני הישיבה והוא יודיע לנו על כך. אגב, אנו לא קבלנו זאת, אך גם בעבר לא קבלנו זאת בדיוק בזמן ובסדר.

מר א. שנקר: אבל גם אז התנגדנו לזה. אבל זה יותר עניין של

עתוי מאשר חילוקי-דעות עקרוניים.

השר א. שרון: מר קרונה, אני רוצה לומר לך, שמנכ"ל המחלקה להתיישבות, מר רביב,

שותף לדברים אלה וגם בתכנון בקי הוא ומשתתף בדיונים אלה. בגלל

רגישות-המצב, לא היחה א שרות להרחיב את הפורום, ולא אחזור על כך.

מר מ. ריבלין: א. אנו מקבלים ומקובל עלינו ואמרנו זאת בישיבה לפני הקודמת, שהממשלה

מחליטה על ההתיישבות. ויתר על כך, אני רוצה להזכיר ליו"ר הועדה,

שהוא קרא מהכתב את כתב-הסמכות של הועדה וזה לא רק זכות, אלא סמכות-הממשלה להחליט על-כך.

באנין זה אני חושב שמר שנקר יכול לומר, שהוא מתנגד אישית, אבל

גם עליו מקובל ולא על זה הוא מערער.

לא חשוב לגמרי אם מ קודם לכן היה זה טוב יותר, או עתה זה פחות טוב, והשאלה היא - כיצד עובדים אנו, למשל: אמר ידידי סגן שר הבטחון, שהוכנו קרוונים לעשרות אלפי עולים. העובדה היא, שבשותנו אין עתה קרוונים. זו עובדה. יש מספר מצומצם של קרוונים שיתפנו בעוד חודשים אחדים. זה לא ענין פוליטי, אלא של בירור.

ידעתי זאת גם קודם לכן, ובדקנו זאת עתה שוב, עם מנהל מחלקת ההתיישבות, וחבל שדברים כאלה לא נבדקים תחילה, לפני שמובאים הם להחלטה.

ב. משה קרונה, אתמול הביאו לסוכנות את סדר-היום ומי שהיה בתל-אביב - לא קיבל זאת. בבוקר הודיעו על הישיבה וכעבור שתיים-שלוש - חלקו את סדר-היום. אם רוצים למצוא מסגרת מתאימה ליתר-שמירה על סודיות - א. זה אפשרי; ב. צריך לתת לחברים שהם חברי ההנהלה הצעירה גם הרגשת שותפותית יותר בדיונים.

אני שומע היום בפעם הראשונה ויכול לומר שרענן איננו אצאצא צאצא ואני ממלא רשמית מקומו ולא ידעתי מכל הדברים האלה, ואם רוצים לדון על ענינים מעשיים - ככל שאני שותף יותר להם - כן טוב הדבר. ואל יעמידו אותנו במצב, שאם מתפרסם משהו - הרי אנו המדליפים. על סדר-יום זה ודאי אפשר לומר שרובנו לא קבלנו אותו, אלא שמענו עליו מהרדיו. אם רוצים לעשות סידורי-שמירה סודיים יותר - הדבר אפשרי. אם ישנה ועדה שצריכה להחליט על דברים ולהיות שותפה לביצוע, ככל ששותף יותר ונדע יותר - כל ניטיב וכן ייטב והבאתי לדוגמא עננין הקרוונים.

אני זוכר מה היה ראשון ביקשו מאתנו לתת את הקוורונים לקודם. המצב כזה, שמרכזי-הקליטה בקרוונים מלאים היום ולכן, אפשר למצוא פתרון אחר, אבל זה המצב עתה.

מר שמעון רביד: הטלת הספול על החטיבה להתיישבות - צריכה להיות בנויה כך, שההנחה היא שאין קרוונים, ואין לנו פתרון אחר. ובכל מקרה - זה כרוך בהעמדת אמצעים לרשותנו. איננו מסוגלים לעבוד בלי אמצעים.

השר א. שרון: נושא התקציב יעלה בישיבת-הממשלה הקרובה. זה על-סמך הנייר שהגשת וזה בסיס להגשת הצעתנו לתקציב לנושא זה.

מ. ריבלין: בענין התקציב, יוצא שדברים ההולכים בדרך רגילה - הופכים לכותרות בישראל. ישבנו ודנו על ענין ששה מיליון, שהמחלקה להתיישבות קבלה וצריכה להעביר. בעתונים זה קיבל סילוף כזה, שאין כדוגמתו. אם מטילים זאת על המחלקה להתיישבות - היא מבקשת שהבירור התקציבי, עד כמה שאפשר ייעשה תחילה והמחלקה להתיישבות, כאשר מקבלת את ההוראות - שנדע גם על דבר התקציב, כי ההתרוצצות גורמת לכל-מיני דברים לא-בריאיים.

מר עוזי גדור: אני רוצה להציע, שהיות ונושא הקמפניהם הינו הרבה יותר מאשר בעיה תקציבית, שיבוצע סקר יסודי - מה קיים ומה לוח-הזמנים שיהיה בעתיד. ואם אפשר לסכם - יסוכם הדבר.

מ.מ. ריבלין: איני רוצה שיאמרו בישיבה, שישנם קרוונים. אין כרגע קרוונים.

השר א. שרון: הנקודה מובנת.

סגן השר מ. ציפורי: א. מבחינת סדר-הישיבה, או המוכנות שלנו, כשאנו באים לישיבה - אני רוצה לומר, שמקובל עלי מה שאמרו כל החברים לפני. אני חושב שאין צורך להוסיף ולפרט זאת. ההצעה האניינית היא זו: היות וישנה החלטת-ממשלה על איקס נקודות - צריכים אותם יהודים ממונים, ואני מבין שמהמשרד - זה אורי ונציג של הסוכנות, או ההסתדרות הציונית, ונציג של המשרד שלנו - לשבת ולסכם בדיוק מה צריך בכל מקום - מי רוצה ומה רוצים ואיך רואים ורוצים שיהיה הדבר. ולא צריך שיהיה מצב שתחילה מתישבים - ואחר-כך מתחילים לחשוב מה רוצים לעשות במקום.

המצב עתה כזה, שעד היום האחרון, אם ישאלו אותי - לא אוכל לומר כמה חברים ישנם בגרעין זה או אחר. וזאת, משום שלא ראיתי שום מסמך בנידון. אם לקראת העלאת כל נקודה נקיים ישיבה, לפני שעולים על השטח, ונסכם כמה אנשים יהיו שם ומה מתכוונים שיעשו שם ואיך יתגוררו במקום ומה יעשו לפני המגורים - אין סיבה שיעשו הדברים כפי שהיתה יציאת-מצרים, וגם אם זה יקח שלושה ימים נוספים - צריך לארגון הכל מראש.

לכן, ניתן לגופים אחראים אלה עדין יום א' או ב' מרווח-זמן, והם יתיצבו עם ששה תיקים ויאמרו מה כולל כל זה. וכך תהיינה בתיקים השלכות לעתיד. מחנה-שומרון - האם זה מקום המגורים הקבוע? אם זה מקום זמני - צריך להיות כתוב כך, כי אם לא נעבוד כך כל הזמן - אזי מהווים אנו מעין זנב והופכים לע את העבודה לנוסח של שתדלנות ומכל גרעין מבלבלים לנו את הראש, אצלנו וגם אצל ובמשרדים השונים. ואז, כל חפצי-רעתה של ההתיישבות יכולים לתמרן ולתרפד.

ועתה - עניינית: כל מה שיעבוד בצה"ל - יקבל משכורת בצה"ל. כי הוא מחליף איש-צה"ל. מי שלא יעבוד בצה"ל - נצטרך למצוא לו פתרון - עם על-ידי הממשלה או הסוכנות, או ההנהלה הציונית, התנועה הציונית.

השר א. שרון: לסיכום: שמעתי את כל ההערות. כולנו יודעים כיצד לעבוד באופן

מסודר. ההתיישבות כולה, בשומרון - היא בבחינת הליכה על חבל דק מאד ולא היתה שום אפשרות, עד שנוצר המצב הזה, שבו התקבלה ההחלטה, לבוא ולהציג כאן תקציב - כי מיד זה היה נקשר במערכת שלמה של ביקור שר-החוץ בארה"ב ושורת דברים רגישים ביותר. כולנו יודעים איך לעבוד בצורה מסודרת, כולל אני. אבל לא היתה ברירה, בענין זה;

בהתיישבות זו אינה מבוצעת בדרך רגילה וצריך לקבל זאת כפי שזה.

לגבי ההמשך: מאחר שיודעים אנו מה עומד לקרות, צריך בהחלט לעשות זאת. אדגיש, שישנה ועדה-מכינה, היושבת אצלנו ובוועדה זו נציג של משרד הבטחון - (מ. ציפורי: אני יודע). וחברי הוועדה בקיאים בנושא.

סגן השר מ. ציפורי: הם בקיאים בכל המקומות הגאוגרפיים אך לא מעבר לזה.

השר א. שרון: יותר מכפי שניתן היה לעשות בנסיבות שהיו בנושא זה - לא ניתן היה לעשות, ואני מציע על כן לדון במה שיהיה בעתיד.

אסכם: הישוב בשומרון, הינו ישוב שיש להכנסו לטיפול המחלקה להתיישבות ומיד. זה נושא שצריך להיות מטפל בידי החטיבה להתיישבות של ההסתדרות הציונית, וצריך לפתור עתה את נושא הציוד הזמני שלהם, כי התכנון של הישוב הזה - הינו דבר ממושך. צריך לפתור את בעיית בית הספר ואותם מוסדות אחרים החייבים להיות במקום כזה.

צריך לעסוק ביצירת מקורות-פרנסה במקום למירב האנשים האפשרי, למספר אנשים מירבי אפשרי. חלק מהם יועסקו על-ידי שלטונות הצבא, אבל לחלק מהם צריך למצוא תעסוקה במקום. צריך להניח, שבתחילה חלק מהם יעסוק במקום-העבודה הקודם שלהם. אבל ככל שנזדרז ליצור מקומות-תעסוקה במקום הישוב - יתבסס הישוב מהר יותר.

אבקש את אורי לרכז את העבודה, לגבי ששה גרעינים המיועדים להתישב כפי שפורסם מעכשיו ועד דצמבר. אמנה אותם ואסביר חשיבות העניין - מדוע מעוניינים אנו ללכת בצורה זו.

עלינו לקבל את מספר האנשים בגרעין, סדר העליה שלהם בתוך הזמן הזה, או אלה המצטרפים מאוחר יותר, מצב וגיל ילדים והנתונים הדרושים לקיום חיים סדירים של ישוב סדיר במקום.

בנושא המגורים: קיימנו מגעים וההתרשמות שלנו, שיש מה לדבר על קרוונים וניתן למצוא אותם במקומות כאלה או אחרים.

אינני יודע אם במשרד הקליטה או הבינוי או בסוכנות נמצא הדבר, אבל צריך לעשות ~~מאמץ~~ מאמץ מידי עליון, כדי לדעת כמה קרוונים יש ובאיזה קצב אפשר לקבלם. אם אין מספיק קרוונים - צריך להקים מיד אשקוביות. צריך לראות את נושא-ההתיישבות, כאשר שלב ראשון שלה הינו כמו בכל התיישבות בארץ ובשלב ראשון - האקט הוא מדיני. ויש לנו עניין ליצור את התנאים המתאימים לאנשים שיוכלו לחיות במקום, מה עוד שבהתיישבות זו, בניגוד לאחרת, מדובר במשפחות צעירות, אבל ברוכות-ילדים. וצריך לחת אפשרות לחיים תקינים במקום כמה שאפשר מהר יותר ובנושא זה צריך להעשות סקר מתאים.

השר ז. המר: נושא ארבעת הישובית, שנמצאים עתה במחנה זמני, יש בזה קושי וקיים

פער מול אלה היושבים על-ידם, וצריך לקחת זאת בחשבון.

מר מ. קרוונה: אולי אפשר, בקשר לקרוונים, לבדוק את הדבר, כי כאשר קנינו אותם - היה זה מצב של מצוקה בעליה, ויכול להיות שאפשר להשיג זאת בחו"ל. בזמנו קנו את הקרוונים כאשר גדלה העליה ולא היה מקום לשכן את העולים.

השר א. שרון: מקבל זאת.

מר מ. קרוונה: אולי אפשר למצוא זאת בזול יותר.

השר א. שרון: שמעון יבדוק זאת, כי זה בתחום שלכם.

מר שמעון רביד: לרשותנו יהיו עוד 12 קרוונים, וכוונתי למחלקה להתיישבות.

השר מ. שרון: אני מבקש תשובה ברורה, כמה קרוונים ישנם והיכן. אבקש לעשות בדיקה מידית, אם אפשר לרכוש מיד קרוונים נוספים, כדי להעמיד אותם לרשות

הפעולה של הסוכנות.

אשר למספר כולל - הרגשתי שמדובר על חמש-מאות משפחות, בכל הגל הגבול הבא עתה, ואני מעריך שחמש-מאות אלה - מדובר בהם בועדה זו - על אלפי ים נפש. אינני חושב שאני מגזיז; אני רואה זאת כגל ראשון בלבד.

לדעתי, אטא שיבואו נוספים אחרי זה וזה באשר להתנחלות בשומרון.

בנושא שומרון: הייתי רוצה להציג במספר מלים את התכנית שלנו, לגבי המקומות הנוספים: אנו עומדים להעלות עד חודש דצמבר ששה ישובים.

מר מ. ריבלין: הקרוונים שניקנו אז, הם ניקנו על-ידי משרד השיכון. משרד השיכון הצטער לאחר מכן וטען שזה היה בזבוז-כסף. בכל אופן - לא אנו קנינו זאת. לאורי אני רוצה לומר, שאם אתה ניגש לענין - בדוק היכן זה ישנו.

בדוק זאת עם אוזי נרקיס. הוא טיפל בזה, ואם מדובר על רכישה או קנייה נוספת - זה קשור במשרד הבינוי. קוורן אחד עלה עשרת אלפים דולר, בלי מסיט והעברה. זה ענין למשרד הבינוי ואתו צריך להסדיר זאת.

השר א. שרון: בעיה מרכזית עתה היא מתן אפשרות של חיים לאנשים היושבים שם.

צריך לזכור, שבנוסף לששת המקומות, שהם אלה: סנור, שזה מחנה צבאי או משטרה, שנמצאת צפונה משומרון, כעשרה ק"מ משם, בערך. היא על אם-הדרך המובילה משכם לג'נין. זה היה מקום שני, שיעלה בעוד עשרה ימים או שבועיים.

אחר-כך מדובר על עוד שני מחנות, שניכנס אליהם בחודש נובמבר.

מדובר על עוד שני מחנות שניכנס אליהם בחודש דצמבר. המחנות כולם,

בהם מדובר, - הם בית-אל, גבעון, בית-חורון עליון, סנור, שומרון, ונבי סאלח (המשטרה שם).

יתכן שאחד מאלה נחליף במחנה יוסף. אבל קצת מוקדם עדיין להיכנס לפרטים

עתה.

בנוסף למחנות אלה, בהם צריך להתקין במהירות את כל הדרוש, ושמענו שהם נערכים בנושא זה, - יש היום עשרות משפחות שהיו חברות בגרעיניף ואינן מיועדות להתישב עתה, ביעדיהן - והן יושבות במספר מקומות, כמו אלון-מורה, פאריס; ויש משפחות היושבות בעפרה ויש אחרות במעלה אדומים ותקוע. בתקוע - זה ישוב ותיק שקיים כבר. אמנם, הוא במסגרת נח"ל ואין כוונה להוציאו במסגרת של סטטוס זה. אבל מלבד אלה - ניגש לשני מקומות, ונראה מה ניתן לעשות בתקוע עצמה. אנו חושבים שבמבט יותר קדימה, מרכז עירוני יקום שם. יש גם תכנית להעברת תעשייה צבאית לאזור זה. יש גם אפשרות פיתוח חקלאי במקום. זה גם כן ישוב ויושבים שם עתה אנשים בתנאים קשים ביותר. צריך לתת להם אפשרות למגורים סבירים.

ישנה בעיה נוספת, וזה בנושא גרעין יריחו. גרעין יריחו קיבל

את ההצעה שלנו, כאשר דב נו אתם, כי אין כוונה להקים היום ישוב ביריחו, שיתישבו כשכונה במעלה-אדומים. הם קבלו זאת וזה גרעין קשה מאד. הוא חיובי מאד, אבל הוא של עקשנים שקיים כבר שנים אחדות עם מגמה להקים ישוב ביריחו. הכוונה להקים שכונה נפרדת במעלה אדומים, שתהיה צמודה ממש לאתר של מעלה אדומים, אבל כשכונה בפני עצמה. גם שם צריך יהיה לבנות במקום. על כן, אני רוצה לסכם לעצמנו, שבמסגרת האזרה שצריך להגיש שם - יש להחליט על בנייה בכל המקומות האלה.

אנו רואים כאן במפה את יריחו, ולא ראינו עתה אפשרות להקים שם ישוב.

דובר על נושא זה, שיכנסו למעלהאדומים. מעלה אדומים מתוכננת על כל שטחי ההתיישבות שלה ואנו רואים את יישובם בפניה צפונית-מזרחית של מעלה-אדומים. ראשית - שישבו שם, ואחר נראה. יש כרגע בעיה של עשרות משפחות, עם עשרות ילדים, היושבים על הר חשוף ורוח נוראה שם וקור גדול וצריך להושיב אותם במסגרת מעלה אדומים. המקום הוא במסגרת הישוב הזה, וצריך לקדם את העניין.

כרגע צריך להקים שם, מבין שטחי מעלה-אדומים, את השטח שניקרא א'

מצפון לכביש. מה שצריך להקים - נקים להם שם ויהיה זה שיכון עצמאי, שאפשר יהיה לישוב אותם בו. מעלה אדומים מלאה עד אפס-מקום והם יושבים היום בתוך מחנה אהלים, כי היא עצמה אינה יושבת במקומה כפי שנקבע. צריך על כן להקים להם מקום זה, שלפי דעתי ייכלל בו נושא בית הספר וכו' כי אין סיבה להקים מוסדות נפרדים שם. אני פונה למשרד הבינוי, כי אתם מטפלים בנושא מעלה אדומים, שתקימו שם מיד את המבנים הדרושים באורח זמני, כדי לאפשר לגרעין יריחו להתישב, ויהיה כשכונה הקשורה למעלה אדומים.

מר מ. קורונה: כמה משפחות שם?

השר א. שרון: כבגע מדובר בארבעים משפחות. אם ישוב זה יתפתח, ולדעתי אמנם

יתפתח, הרי מדובר כיום בארבעים משפחות, שיש להם הרבה מאד ילדים -

אם איני טועה - ששים במספר.

- מר מ. קורונה: כן ירבו!
- השר א. שרון: אבקש ממשרד הבינוי לגשת לנושא זה.
- מר שלמה אבני: זה מותנה בשלושה דברים:
- א. צריכה להתקבל בועדה החלטה על מעלה-אדומים, על ישוב עירוני שם.
- השר א. שרון: זו החלטה ראשונה של הממשלה הזאת.
- מר ש. אבני: אבקש סליחה, אם ישנה החלטה - ודאי טוב. זכרוני אומר, שזה טיפול במעלה אדומים והכרה בו כישוב לכל דבר, אבל אין החלטה על ישוב עירוני ועל כן צריך לעשות בענין זה החלטה; אם מדובר על שכונה בתוך ישב עירוני, - צריך לתכנן זאת, ואז ניתן לקבץ שכונה זו בצורה מואצת. אינני יודע אם זה תכנון עצמי, או הכוונה לעשות זאת בקצב של עצמאי.
- דבר אחרון הוא - תקצוב הנושא הזה, כי זה לא מתקצב.
- השר א. שרון: בהחלט.
- אגע במחנות האחרות, שאנשים נמצאים בהם. אני רוצה שנפעל בדרך זו | בכל מקום שמחלקת ההתיישבות מטפלת בו כיום. שהיא תדע ותיקח תחת טיפולה את הנושא. בפארס אתם תקחו זאת, כי אתם מטפלים בזה ממילא. כלומר - משרד הבינוי ישפל במקום שהוא מטפל בו ממילא גם כיום: מעלה אדומים ופאריס. ואתם תטפלו במקומות אחרים, - אלון-מורה, עפרה ותקוע, שעדיין לא טיפלתם בזה.
- לא נוכל לקבל היום החלטה, אם לא קבלנו בזמנו. אם לא קיימת החלטה - לא נקבל החלטה נוספת על מעלה אדומים כעיר. זה לא הרגע המתאים לקבל בו החלטה כזאת, ואיני רוצה לקבל החלטה על נושא אזרוח תקוע. היא נשאר היום עדיין בסטפוס של האחזות-נח"ל, אבל יושבים שם משפחות שמוכנות לקשור את גורלן ועתידן במקום זה. זה עדיין סטפוס מעורב וזה לא דבר שבו צריך לקבל עתה חלוקה חדה וחלקה. לכן, אם צריך להבהיר - נבהיר זאת שוב, אבל אני רוצה שתקימו מיד מגע עם הגרעין היושב בתקוע.
- מר שמעון רביצ: דברנו אתם לפני שעלו, אם כי העליה היתה בגדר סוד בינינו.
- השר א. שרון: תקפפו את הדברים האלה ותטפלו בנושא.
- בזה מסכם אני את המצב בנושא קיום גרעינים ביהודה ושומרון והטיפול בהם.
- מר אורי בראון: פאריס זה נושא הקשור למשרד הבינוי. בקדום ועפרה ותקוע - זו חטיבת ההתיישבות. מעלה אדומים - משקית זה משרד השיכון - ומה הלאה?
- השר א. שרון: פאריס ומעלה אדומים - קשורים במשרד הבינוי ושאר המקומות בשומרון, סידועים כישובים וגרעינים במקומות אחרים - זה קשור במחלקה להתיישבות.
- מר שמעון רביצ: יש-הצעה ל-

ההחלטה בסוף הסטנוגרמה.

הח/6. גרעין ארש"ח ברמת-הגולן

מר שמעון רביד: יש הצעה לאשר הקמת ישוב בדרום רמת הגולן. הוא יושב עתה במתנה זמני באלמגור (עולי רוסיה), הרוצים במושב חקלאי ומתכוונים להתבסס בעיקר על תעשייה והצעתנו להקים את הישוב באזור של ישובים תעשייתיים בדרום-מרכז הרמה, כאשר אנו שואפים להקים שם ישובים תעשייתיים.

מוצעת עתיד תכנית להקים ישובים כאלה והעליה תהיה כאן והגרעין נמצא במחנה עצמאי ברמה וארש"ח יושב עתה באלמגור כגרעין עצמאי. היות וחקלאים באזור הרמה מוגבלים בקרקע - כוונתנו לבוא לישובים שפרנסתם מבוססת על תעשייה בקנה-מידה גדול, ולהציע תעשייה קלה שתהיה ליד הבית. התעשייה הכבדה יותר תהיה משולבת עם הפעילות בקצרין. הפארק התעשייתי יהיה משותף למעלות וגוש ישובי תפן, מבחינת הוצאות תשתית וכך יהיה כל זה בשותפות עם קצרין והישובים הקשורים בעולי רוסיה. היות וגרעין זה מתדפק על שולחנות הועדה הזאת רבר זמן רב, וכך הקודם - חשבנו שיש צורך להענות לפנייה זו שלהם.

מדובר בעיקר על כך, שתהיה החלטה, כי אנו מושכים את ההחלטה לגביהם כבר זמן די רב. ועתה רוצים לאשר את הקמת הישוב שם. המיקום יהיה מתואם עם אנשי צבא, אבל בעקרון - כוונה לאזור של מרכז-הרמה, כי הכוונה להישען בחלק מהתשתית הכבדה על תשתית התעשייה של קצרין. היום הם מונים 12 משפחות ומספרם מוגבל בגלל מקומות שיכון.

סגן השר מ. ציפורי: כמה מלים בקשר לישוב זה: לדעתי, רמת הגולן צפופה. צריך לקחת שם בחשבון את הנחון של כחות הצבא, שיגדלו שם. וכך - תנאי-לאפשרות החזקה למינימום זה של כחות צבא שישנם שם עתה, שיהיו שטחי-איומונים מינימליים שם והיום הם מתנגשים בישובים קיימים ומדי שנה מקבלים הישובים מאות אלפי לירות כפיצוי על נזקים שגרם להם הצבא ומבחינה זו - כדאי להחזיקם בצפת, במלון ולא בישובים אלה...

ברמת-הגולן קיימת עיר שנקראת קצרין ויכולים להקים שם שכונה נוספת, ותיעשה שם תשתית כלכלית משותפת לכולם. לא צריך בכל פינה להקים ישוב חקלאי, כי יש שם כבר עתה רוויה מוחלטת מבחינה זו.

יתקנו אחי אנשי ההתיישבות, שהם בקיאים יותר ממני בנושא: יכול

ברמת הגולן עוד פינה אחת שאינה מתנגשת בשטחי אימוץ - בהר דבן, אך במרכז רמת הגולן, ובדרום רמת הגולן, שם יש ישובים אחדים מיותרים מבחינת יכולת ההחלה והבעיות שיעוררו. היות וזה לא ישוב חקלאי, שיהיה לכן עוד מקום אחד הקשור לקצריץ.

מר מ. קורונה: בזמנו אישרנו 25 ישובים ולא כולם מתקצבים ואיך זה מתחבר?

מר ש. רביד: לשנת התקציב זה אושר לשמונה ישובים ושבע תשתיות וברשימה יש 25 ישובים. הכוונה היא, שאם אחד מאלה לא יתבצע - יהיו ברזרבה אחרים.

איני מדבר על הכללת שנת חשל"ח בתקציב שנה זו, אלא העלאת ישוב נוסף ברמה מבחינת התכניות להתישבות ו וההתייבויות. בזמנו דובר על ישוב זה, השייך לאיחוד החקלאי.

הבעיה של שר הבטחון אינה בתחום האופרטיבי, אלא עקרונית יותר. אם ישוב שרוצים להקים כישוב שיתופי - אפשר לומר שייכנס לעיר ויתפוס מקום. הבעיה עקרונית, והיא בעיית ישובים שיתופיים. הצעתי האופרטיבית היא, שתתקבל החלטה עקרונית, שזה חשוב ובזמנו הוחלט במינהל על תכנון והקמת שני ישובים. כלומר, אין פותחים כאן הנופת התנחלות נוספת ברמה. אלא מדובר בקבוצת עולים מרוסיה, שרוצה להקים ישוב שיתופי ברמה. בידי הועדה לומר שזה לא בהתישבות, אך הם נמשכים עם עניין זה כבר כמה שנים ואני חושב שנגרום להם עוול אם נחצה אותם שוב.

מר ג. ויתקון: לתשומת-לב סגן שר הבטחון: אמנם רמת הגולן צפופה, וזה טוב שכך

הדבר, ואם יש אזור מיושב בצורה נכונה, זו רמת הגולן. העובדה

של היווצרות מוקד של ישוב כפרי - זה דבר חשוב. הצפיפות בשני אזורים שם והלכנו מהכיבוש הקל לכבד. באזור הדרומי של הרמה ואזור המתמקד סביב עמק קונייטרה ועד לנווה אטיב, וכל המרכז - אינו מיושב. פעם זה נקרא הבטן הרכה של הרמה. מבחינה התישבותית זה גם כן בטן שן רכה וארש"ח - זה באיזה מקום יכול להיות דרומת לשם. יש לנו תכניות או רצף אחד אורך קו המצוקים, או לצד גבעות קשת ויהונתן. אבל הכוונה לכניסה למרכז הרמה, ומי שעובר שם היום - לא יכול שלא לשים לבו לכך, שבין ריכוז צפוני ודרומי - יש עשרים וחמשה קילומטרים וזה מבחינה התישבותית (ולא מדינית ולא בטחונית) אומר דברים רבים.

(השר א. שרון: מיד נציג את תכנון הישובים הנוספים שם.) יהיו לנו שתי רמות-גולן,

מבחינת מועצה אזורית - דרומית מול צפונית ויש נטייה כזאת וזה על השבון

קצריץ. ואם יהיו שתי מועצות - זה לא יהווה מקורות-פרנסה נוספים, אלא מועצה אזורית גליל

עליון ועמק הירדן - הן שתיהננה מזה. זו תהיה התוצאה ואת זה צריך לזכור.

אם היא תהייה מיושבת מפכז גם כן ותהווה אזור אחד, יש סיכוי שהענף

קצריץ תהיה מוקד לפריפריה סביב.

מר ש. אבני:

1. האזור המוצע ולאוד קא המקום הפרטיקולרי - מתנגד להיות בשטחי-

האש, אלא בניגוד לתכנית המתאר שם. ואם יורשה לי להוסיף - הוא

גם לא סותם פרצה. יש בעיה של מרכז-הרמה. אבל אותו אזור סגור על-ידי גוש ישובים

מזרחה לקצרין. אם יש פרצה היא בין קצרין וישובי-הצפון וזה לא מוצע כאן.

לגופו של ענין - יש דברים שהם נעלים מבינתי. הגרעין הקטן הזה,

שמדובר עליו - הוא פלג מעניעם. עד היום אני יודע על דעת ראש-מחלקת ההתישבות, שאין

הצדקה לישוב נפרד, לא מבחינת האופי התעשייתי ולא מסיבות אחרות. יש מברק מרפנן וייץ

מלפני חדשים אחדים, שהוא סיכם אתם שסיכם אתם שהם נכנסים לקצרין כשכונה נפרדת.

כאשר מבני-התעשייה או המבנים שהם צריכים לעיסוק נוסף להם בעדיפות ראשונה מתוך הבנינים

שבמקום והיו מיועדים למטרות אחרות, אבל כדי לאפשר להם קליטה ויציאה מאלמגור, מקום

שאינו מתאים לפיתוח שלהם - ייעשה הכל כדי לזרז את הדבר. אמרנו שנעדיף אותם וניתן להם

אופציה ותוך שנה או שתיים יגיעו למסקנה סופית, על דעת כל הגורמים, אחר התנסות ואז יהיה

מקום לענין של ישוב נפרד. אם ניתן יהיה לבצע זאת כס - יתן הדבר שלושה יתרונות:

1. לא מחליטים על כל 12 משפחות להקים ישוב נפרד. ואם יורשה לי,

גם בעזרת השם - לא המונח מושב שיתופי הינו דבר המהווה הצדקה להשקיע עשרותמיליונים

של לירות על 12 משפחות. (וזאת, מידית, לפני שאתה יודע אם יכולים הם להיות ישוב נפרד או לא)

2. נותנים אנו בזה פתרון להתפתחות בלי שמגבילים אותם. מוכנים לתת להם

מיד שלוש עד ארבעים יחידות ולא יכולים לעשות זאת באלמגור, בגלל מגבלות בשיכון.

נעמיד לרשותם דירות, מאלה המוכנות כבר בקצרין. וכן - מבני-מעשיה מוכנים. ותהיה להם

אופציה לאחר נסיון של שנה או שתיים, וכל הימרות של גידול והליכה למושב שיתופי - כל

זה יעמוד בעינו, ואפשר יהיה להחליט אז על-כך.

מר ג. בן-אור: נכון שזו היתהחכמה בזמנו, אבל לא קבלה התקבלה על דעת המתישבים

והתנועה, (האיחוד החקלאי).

אנו יכולים לומר, שלא מעשינת אותנו התנגדות המתישבים והתנועה

ונישאר בהצעה זו, שהיא חורגת ואז - נכנסים אנו לעימות וניצור כלפי קבוצה זו קושי שלא

יצרנו כלפי קבוצות אחרות, עם טענות של קיפוח, שלא בכוונתנו, אבל יתגלו ככאלה. על כן באנו

להצעה זו. היות ובזמנו מינהל התכנון אישר הקמת שני ישובים תעשייתיים בגולן, והוקם אחד

בלבד - אמרנו שהיות והצעתנו על קצרין לא מתקבלת על דעתם, אזי אנו רוצים לנצל אופציה

של הקמת ישוב תעשייתי, שני.

ישנה בעיה של 12 משפחות של עולים מרוסיה, שרוצים לשבת ברמה בישוב

שלהם ולא בקצרין.

אנו נתקלים בתקופה האחרונה בהרבה קבוצות כאלה דשהתאהבו בג'עבל מסויים

במשך תקופה פחות ארוכה. יכול להיות שאפשר לשכנע אותם לעבור לקצרין זמנית ולתת אפשרות

גידול לא באלמגור. לכן, אולי כדאי להחליט על החלטה עקרונית, ולא על תקציב של השנה.

מר מ. ריבלין: אפשר למצוא מכנה משותף בין הצעת אבני ורביב. אני מציע לקיים דיון זה כאשר יהיה רענן וייץ בארץ. יש כאן עניין שרענין אומר גם כן שהיה רצוי ללכת לפי פתרון אבני, אבל יש איזו התנגדות. לא ברור לי עד כמה צריך ללכת לקראתה בפרט, כאשר אני שומע שאפשר למצוא מכנה משותף. אולי לא נקבל היום החלטה, אלא נבקש מהמחלקה להתיישבות ומשרד הבינוי לשבת אתם שוב, ולהגיע לפשרה מתואמת וזו תהיה מקובלת על כולם.

מר מאיר שמיר: זה היה כבר לפני שנה.

מר מ. ריבלין: מי זה ארש"ח?

מר ש. רביד: זה ראשי תיבות של המלים "ארגז שחור".

סגן השר מ. ציפורי: אם זה כסף ציבורי - הוא יחליט היכן כדאי יותר.

מר מ. שמיר: זה נכון, אבל עד עתה כל ההתיישבות התפצעה בדרך כזאת.

אני מציע להחליט על מאחז כמו מאחזים אחרים בגולן. העניין לא נמדד בשום דרכים אחרות. חלק קטן של המאחזים היו בלי רשמיות בכלל והם קיימים. הם ישובים לכל דבר.

מר עזר גדור: בכל זאת - התפלג.

השר א. שרון: אי-אפשר לגשת לזה בצורה כזאת.

מר ע. גדור: זה פלג של כפ"ת שנמצא בהקמה והוא רחוק מהיות מוכן ורחוק מסיכויים אמצא לגדול, פלג בעל קיצוניות מסויימת וזה אומר עשרות מיליוני לירות שחסרים מאד במקומות אחרים. ואנו הולכים לעשות זאת פה קילומטרים ספורים מקצרין, שם עומדות עשרות דירות ריקות. אם הינו אומרים שנקרב אותם לקונטרה, הרי בקונטרה אפשר להשיג בזה מטרה פוליטית. אנו נצמדים לקצרין, שאינה שונה, אלא שלשם נכנסים יהודים שמשקיעים כסף בדירות ובתעשייה והם נמצאים איקס ק"מ מקצרין ויקבלו הכל מן המוכן והשקעול-עתק, שיושקעו בקבוצה קטנה מאד, שאנו נמצאים אתם במגע, כדי לעזור להם במשך כל הזמן. אלה יהודים קשים וזה אמנם יתרון מסויים, אבל אי-אפשר לתת להם את הכל רק משום-כך.

השר ז. המר: הם מוכנים לשבת בקצרין?

מר ש. רביד: אם נגיע למצב של החלטה עקרונית, על הקמת ישוב עבורם - יהיה קל יותר

לשכנע אותם. הם רואים בזה מכסיס לא לתת להם ישוב משלשם $\frac{1}{2}$

השר א. שרון:

אם נקבל החלטה על הקמת ישוב להם - יעברו לקצרין?

מר ש. רביד:

יש סיכוי, אבל היום אינם מוכנים לדבר על-כך.

סגן השר מ. ציפורי: אם נקבל החלטה על הקמת ישוב - הם יאמרו "בסדר", אבל אנו מחכים...

מר ש. רביד:

יש להם שני מפעלים - האחד בתחום האלקטרוניקה ומכאן השם "ארגז שחור" (ארש"ח).

השר א. שרון:

זה שהם עקשנים - זה יתרון. אין אנו עוסקים כאן באנשים קלים, שאינם

עקשנים כי אילו היו כאלה - היום נמצאים כיום בתל-אביב, ולא היו

יושבים במשך תקופה ארוכה באלמגור. (שלוש שנים), ובקרוונים, שלמעשה אלה הן חורבות.

אנחנו מוכרחים להבין פעם אחת, שענין זה הינו נכס ולא מטרד. העובדה

שיושבים שתיים-עשרה משפחות, המוכנות לשבת בחורבות במשך שלוש שנים, מתוך עקשנות להתישב

ברמה-אזור מקובל על ממשלת-ישראל, שלגביו יש קונצנזוס לאומי של התיישבות - עלינו לברך

על-כך ולא למנוע זאת.

יכול להיות ששנשלם מאות אלפי לירות בכל שנה. ופעם אמר אשכול

המנוח, שלא הייתי חושד בו שלא יישב ולאכנתו אפשר לזקוף מפעלי התיישבות עשירת-מימדים,

והוא אמר - שקל יותר להחזיק את כל היהודים בבתי-מלון מאשר לישבם...

על כן - צריך לשקול כאן שיקולים אחרים. חשוב להתישב ברמה ואני בעד

החלטה שנקים שם ישוב. תהיה החלטה עקרונית על הקמת ישוב;

ב. עד אז עליהם לשבת בקצרין;

ג. צריך בהחלט להוכיח, שהם יכולים לגדול. היום הם טוענים,

שאינם יכולים לגדול, כי הם באלמגור.

לכן, הסיכום יהיה כזה:

אנו נחליט על הקמת המקום ועל כך שעליהם לעבור עד להקמת המקום

לקצרין. ויהיה עליהם להוכיח שהגרעין הזה יכול לחיות בלשאת עצמו מבחינת מספר המשפחות

שיחיו בו.

ההחלטה מצורפת בסוף הסטנוגרמה.

הח/7.

תכנון הקמת שלושה ישובים נוספים ברמת-הגולן

השר א. שרון: אני רואה ברמה היום שלושה מקומות, שהינם פרוצים בעיני. בצפון ישנו אזור אחד - החרמון, שכדאי את הפרצה שם למלא. אזור ברקת-רם, מזרחית לברקת-רם - זה אזור פרוץ. ישנו מספר ישובים של מיעוטים שם. האזור ריק מבחינה פוליטית. יכול להיות תמיד תביעה של צרופם לשטח הסורי. ומבחינתנו, אזור החרמון הינו בעל חשיבות עליונה. המקום הבא הפרוץ הוא השטח שבין קונייטרה ותל-פארס, עין-זיוון ותל-פארס. אני רוצה לקבל החלטה, שניגשים לתכנון ובמשך הזמן, כאשר יהיו פרטים רבים יותר - נקבל החלטות.

מר ש. רביד: אנו מדברים על הקמת ישוב נוסף : הכוונה לרמקו(?). במורדות הר-דב. אם ישנה החלטה, שזה עדיף מבחינה בטחונית - אפשר לבסס אותו על שטחים במרחק. פרט למרצה - אין אפשרות לבסס את הישוב שם. אפשר יהיה להעמיד לרשותו חלק משטחי החולה. זאת, אם נגיע להסדר עם ישובים שלהם יש אדמה צבאית שם וחלק במורדות הגולן המערביים המיועדים לנטיעות של אבוקדו. כל השטחים ~~אצאשצא~~ מיועדים לעיבוד ממרחק וזה מחייב ישוב שתופי. לא יכול לקום כאן מושב-עובדים על בסיס של עיבוד השטחים במרחק. כלומר, יש הצעה לפלפיים דונס באזור החולה וחמשת-אלפים דונס במורדות, ואם תהיה החלטה לאשר הצעתנו להקים ישוב שיתופי, כמו קיבוץ, אז יתכן שיהיה קל יותר לקשור אותו למרחק הקרקע הזמני כיום. הקושי כאן רציני והדרישה להתיישבות כאן אינה נובעת מניצול פוטנציאל של יכולת התיישבות במקום אלא הענות לצורך לסתום פרצה שקיימת שם.

סגן השר מ. ציפורי: מאחר ונושא עקרקעות בגולן מהווה בעיה, באשר לרמה כולה - ויושב ראש הועדה קיבל החלטה על עניין הרוסים, אני ממיע שבמקום להסתבך עם קרקעות - נראה שיש מקום נפלא לישוב בו את הרוסים.

השר א. שרון: יש רצון מצד הקיבוץ הארצי של השומר הצעיר להתישב במקום זה והם רוצים מקום, שאמנם יהיה מעבר לקו הירוק, אבל שיהיה קרוב. כלומר - מעבר, אבל קרוב. ויש לזה הצדקה. אני מכבד את הרצון שלהם. מלבד זאת - הדבר ניתן מתוך קשר הדוק עם גוש ישובים שקשור לאותה תנועה באותו האזור.

מר ש. רביד: איני רוצה להציע מושב שיהיה מבוסס על תעשייה, שיהיה בודד באזור. יש בזה בעיות, כי עליו להישען על תשתית תעשייתית מפותחת

יותר.

אם זו ההנחיה לתכנון - אנו מקבלים זאת וכאשר תיגמר הפעולה של התכנון - נביא זאת לאישור, בהתאם לסימס - מי התנועה שהולכת לזה.

נושא שני: מרכז הרמה. כאן הבעיה פשוטה מאד. זה נושא שאינו "סובל" מכל "יתרונות" הדרום או הצפון. יחסית חיים שם עם בעיה קשה יותר ממציאת פרנסה מובטחת מאשר בצפון או בדרום. הקרקעות כאן מטיב ירוד לעומת הצפון ואין את כל היתרונות האקלימיים שמוצאים בדרום.

יחד עם זאת - צריך להיות ברור שכל החלטה על ישוב במרכז-הרמה, בעישה או לידה, משמעותו - שחרור שטחי-אש. ללא זה - אין אפשרות להתישב שם. גם היום, לגבי קשת ויהונתן - יש בעיה של שטחי-האש.

השר א. שרון: עלי לומר כאן, שאנו מתכננים הקמה שני ישובים נוספים ברמה, מעבר לגרעין ארש"ח, עליו דברנו קודם לכן, וזה הועלה עתה בגדר של הנחיה לתכנון.

ההחלטה מצורפת בסוף הסטנוגרמה.

הח/8. אישור רשימת ישובי-עולים - 10 גרעינים.

השר א. שרון: הנושא הבא - אישור רשימת ישובי-עולים. יש כמה גרעיני-עולים בחו"ל, שנערכים לעליה למספר ישובים. צריך להודיע להם על אישור עלייתם למקומות, ונעלה כאן רשימת ישובים.

מר ש. רביד: מדובר על אישור שמונה ישובים לעולים. - בנגוד הנסיון שלנו מראה, שאם כי אין מדובר על מכות גדולות של עליה, הרי ההצלחה בקליטת עולים בהתישבות, באותם מספרים שעליהם מדובר - היא לעין-ערוך וללא שום פרופורציה עולה על זו של ההתישבות העירונית. מקרי ירידה ועזיבה מועטים כאן ביותר. ובסך הכל נדמה לי שאנו מצליחים עם אותן משפחות שעוסקים בהן - לקלוט אותן בהתישבותוכן להשאירן בארץ. על כל פנים, אנו מדברים על שלושים עד ארבעים אחוז של ירידה תוך שלוש שנים מהארץ וכאן מדובר על משפחה או שתיים מתוך חמשים, שיורדת ועוזבת.

בתחילה הכנסנו אותם לישובים ישראלים וחשבנו למזג את העליה

ונכשלנו כשלוך חרוץ. המיזוג צריך להיות בין ישובים ולא בתוכם והישובים צריכים להיות הפפדג הומוגניים ולא מעורבבים בתוכם ערבוב-גלויות, ואלה שהינם הומוגניים - יש בהם הצלחה, לדוגמא: שדה-ניצן. ישוב זה עלה לפני ארבע שנים על הקרקע ועד היום עזבו את הישוב שש משפחות בלבד, מהם רק שתיים חזרו לחו"ל ויתר הארבע נשארו בארץ. וזה - מתוך ארבעים משפחות.

הדבר הזה חוזר על עצמו. על כן, יש גרעינים שפונים אליהם ואנו

נמצאים בלחץ. לולא הלחץ של בני-המושבים בארץ - היינו מוציאים יותר ישובי-עולים.

השר א. שרון: אנו מעבדים עלייה גרעינים מחוץ-לארץ, כי איננו יכולים לישבם כאן?

יש בעיה של הקמת ישוב?

בעיה טכנית, בסך הכל.

מר ש. רביד:

אנו מעבדים עליה זו?

השר א. שרון:

לא. זה לא עומד כך. התהליך כזה, שאם יש החלטה - ניגשים להקמה

מר ש. רביד:

גרעין וארגונו בחו"ל. לא יוצרים ציפיות אצל אנשים שיוצרים גרעין,

ואחר-כך אומרים להם שאין בשבילו קרקע.

אבל אילו היו לנו יותר אמצעים - היינו עושים פעולה יותר ברוכה.

הצעתי לשנה הבאה - התחלת פעילות בשמונה ישובי-עולים.

התכנית מחולקת כך: שלושה בגליל, שניים - באזור שגב, אחד - בתפן; שניים באזור שגב -

האחד לגרעין מסן-פרנססקו שנקרא . . . ומושב שני - לעולי קנדה.

אנו רוצים לארגן מושב ראשון שלהם שישב בארץ ומדובר על שני

מושבים שיתופיים באזור שגב, בעיקר בנושא התעשייה.

ישוב שלישי בגליל - קיבוץ באזור תפן, לעולי-ארה"ב. מדובר

גם על קיבוץ בערבה, סמ"ב של השומר הצעיר, שמיועד לאנגלו-סכסים בעיקר, אנשי ארה"ב

וכן - ארבעה ישובים נוספים באזור פלחת-רפיחוקטיף. שלושה באזור הפיתחה ואחד - בקטיף.

שלושה באזור פתחת רפיה, - אחד לגרעין קונסרבטיבי ומדובר

על כך שתוקם שם התשתית. מושב שני - באזור פתחת רפיה, מיועד לעולי דרום-אמריקה.

בפגישה עם משלחת של עולי ארגנטינה הם בקשו לקבל משבצת, כדי ליצור מפעל של יהודי דרום-

אמריקה באזור הפתחה.

מושב שלישי - אנגלו-סכסי, כהמשך לתלמי-יוסף, שנמצאת בבינוי,

של עולי דרום-אפריקה.

הרביעי הוא באזור קטיף, ה'-ד' של אנגלו-סכסים דתיים. זה אזור

דתי למושבי הפועל-המזרחי.

אלה שמונה ישובים שמציעים אנו לקבל עליהם אישור טנטטיבי להכללתם ומבחינה תקציבית מציעים אנו, שלא כולם יהיו בבינוי מלא, אלא חצי-לבינוי וחצי להתחלת פעולות-תשתית. כל זאת משום שתהליך תכנון ובינוי נמשך זמן רב. מצד שני גם תהליך ההקמה לוקח זמן ועלינו לקבל אישור טנטטיבי כדי לדעת את לוח-הזמנים שאפשר לדבר עליו בחו"ל. לכן, זו המסגרת, וזה המספר. יש עוד איזו הרחבה נוספת שתבוא לדיון בהזדמנות אחרת.

מר מ. קרוונה: על-פי אילו קריטריונים אתם מאשרים גרעין שמתאשר בחו"ל?

מר ש. רביד: ישנן פניות של עוד ארבעה גרעינים המעוניינים ומטרתם להתישב באזורים אחרים, שלא דנים בהם היום, בעיקר מדובר על אנגליה, גרעינים דתיים, המעוניינים לשבת לא באזורים שעליהם דברתי. התהליך הוא שליח העליה בארץ הרלבנטית, אחר שמקבלים החלטה - מקבל התרעה, שניתן לגשת לפתוח תיקי-עליה למועמדים לעליה. חברי הגרעין עוברים את כל הבדיקות הפסיכוסכניות והרפואיות, עו בהיותם בחוץ לארץ, כדי שלא ייווצר מצב, שכאן לא יענה על כל הקריטריונים, אחר שהוא מגיע ארצה.

תהליך ארגון הגרעין והעברת הבדיקות והתשובה וחיסול העסקים שם - ומדובר כאן על גרעינים מבוגרים יותר (עד גיל 45) ביחוד בישובים תעשייתיים, תהליך זה נמשך בערך שנה. ואם נוסף את מרכז הקליטה בארץ שנמשך חצי-שנה, זה נותן עוד זמן לתכנון ובינוי הישוב.

על כן, פתיחת תיק-עליה - צריכה להעשות במקביל לתהליך טנטטיבי, בו אפשר לומר, שהישוב מוכן לקליטה.

מר ש. שצטנר: מוקדם, לדעתי, מקבוע שמונה ישובים לשנת 1978. אני מציע שאל נקבע זאת בלי שנוודע שיש בישובים אחרים עניין של השלמת תשתית ואזרוח ישובים. השאלה אם הקמת ישוב נוסף, אינה משבשת את התור של הטיפול בישובים, הקיימים כבר. לכן, אם נוסף הבטחה לאותם עולים בשנת 1978, אני יכול לחתום שנעמוד בהבטחה, ואולי עדיף במסגרת חלוקת התקציב של שנת 1978 להחליט על כמה ישובי-עולים שייכללו בצד עדיפויות אחרות.

השר א. שרון: דובב על שמונה גרעינים ונקבל החלטה על עשרה גרעינים וזה מה שיכולים אנו להציל. איננו יכולים להציל מקומות לגרעינים נוספים, אבל נקבל החלטה על אישור רשימה של עשרה גרעינים להקמת ישובי-עולים.

סגן השר מ. ציפורי: לפני שאתה מקבל את ההחלטה - יש לי שאלה, והיא פשוטה: גם מקורות כוח-אדם שלנו, הינם מוגבלים, בגבולות מסויימים וגם מבחינת המקורות

שאלתי היא מה סדר העדיפויות הלאומי מבחינת הכספים לשנתיים הבאות. אם אני מדבר על יהודה ושומרון בעדיפות ראשונה, אולי אני טועה. אך צריך לראות זאת ולהבין שמדובר על עשרה ישובים כאן וברמה, פדלל וכך הלאה. אם כן - מהיכן יממנו את כל המספר הזה? אולי צריך לקיים בענין זה דיון בפני עצמו, אבל צריך לדעת מה סדר הקדימות שלנו. אם יאמרו שזה בא אחר הכיסוי האחר - זה לא ברור לי - אבל אחרת - איני רואה את התמונה.

המקום המוזנח ביותר בארץ בעשר השנים האחרונות הינו גב-ההר של יהודה ושומרון. במכוון ומתכוון זה די טורפד ואם רוצים לעשות שינוי מהותי בשטח זה, בגישה ההתיישבותית שלנו - זה המקום. ובהתאם לזה צריכה להעשות בדיקת המשאבים והגרעינים ולאותו יהודי קנדי לא תהיה התנגדות לשבת בדותן או מקום אחר.

מר ש. רביד: יש לו התנגדות.

השר מ. שרון: אנו נציג בפני הועדה את כל נושא התקציב, באחת הישיבות הקרובות. כאשר נציג ענין התקציב, תוצג בפני הועדה באופן טבעי התמונה של סדר-העדיפויות. יחד עם זאת, אני מיחס חשיבות בלתי-רגילה לכך, שאנשים מחו"ל מתארגנים לעליה והתיישבות בישובים בארץ, תוך ידיעה ברורה מראש לאן הולכים הם ולאיזה מקום ולאופי החיים בו ואופי העסקים שיעסקו בהם.

אפשרות עידוד העליה מחו"ל קשור לדעתי בהקמת פרויקטים משלהם, שהם מתכננים ומבקרים בהם ונערכים לקראתם. אחת הבעיות שתעמוד בפני הממשלה היא נתינת ההנופה להתיישבות, כולל אותם מקומות, שלא הוצעו במקרה, שגן שר הבטחון, אלא לא תוכננו ולא חשבו שהם ישארו במסגרת מדינת-ישראל. על כן, לא ישבו בהם עד עתה. לכן, אחת הבעיות של הממשלה תהיה למצוא משאבים לתקן את העיוותים שנעשו ומצד שני - לחשוב כיצד לעודד את אותם יהודים מחו"ל - לבוא ארצה. צריך להקים פרויקטים, בהם רואה אני ממש את עתיד נושא העליה מחו"ל.

מר ש. רביד: נכון שחשובה התמונה הכללית של האזוריפס שעומדים לרשותנו, אבל בנושא זה יכולים לקבל החלטה היום. השנה אושרו להקמה 25 ישובים, מהם שבעה עם חשתיית בלבד. אם ניקח מצב, בו רוצים אנו ששלושים-ארבעים אחוז מהישובים יהיו לעולים מחו"ל - אנו מציעים שבמסגרת עשרת הישובים שעליהם דבחה היום הועדה, חמשה יאשרו לבינוי וחמשה לחשתיית, כלומר: אם לא מדובר על הגדרת התכנית לשנה הבאה - יכולים אנו ברגע זה, גם אם אין כל תרומת התקציב בפנינו - לקבל מינימום זה, שחמשה יהיו בבינוי וחמשה בחשתיית.

השר א. שרון: זה לא מעכב?

מר ש. רביד: לא.

השר א. שרון: בסדר.

מר ש. אבני: פעולה זו מסובכת ללא ספק ואיני רוצה שהערה שלי תהיה כאילו אני נגד קליטת עליה והתיישבות.

על צורת השיפול במחלקה להתיישבות בנושא זה: אני אומר, שמדובר

על תשתית של משרד הבינוי וצריך לתאם את הפעולה מראש ולהביא הצעה מוסכמת.

השרא. שרון: אם זה לא עלה, אזי נקבל החלטה אמצא ונקיים דיון מתאים.

מר ש. אבני: אם יש חשיבות לשיפול וקידום הנושא, נחליט על תכנון הישוב.

יש ברשותנו חדשים רבים לתכנון אותם. לא הייתי מעיר הערתי זו

גם על נושא צורת מינהל תקין, לולא הערת ידידי רביד, שכל שמונת הישובים ניתנים לביצוע. אנה לא יכול להיות אופטימי לגבי אפשרות ומשאבים שיהיו לרשותנו, כדי לקיים את מה שיש עליו משכנתא. עשרים וחמשה ישובים - זו משכנתא גדולה לשנת 1978.

מדובר על פיתוח ישובים חדשים קיימים, שאפשר להשאירם מצומקים ומדובר

בסכום-עתק. אני אצטרך להציג את ההצעה, עליה דיבר ציפורי, יחד עם מציאות של החלטה

על ישובים חדשים וזה מגיע לסכום עתק, ואיני חושב שנוכל להרים הכל במשך שנה אחת.

אם היה זה רק בין מוסדות ושרי-ממשלה - הפנין היה שונה. ההחלטה אומרת, שמודיעים

לגרעין בארה"ב ואז מודיעים על היום והוא רוצה לפעול לפי זה. ובמקום לעודד - פוגעים

אנו באמינות המדינה והממשלה. לכן, צריך לפעול בזהירות, בלי להסתייג מעצם הפנין.

לכן, את העתוי צריך לקבוע רק אחר בירורים תקציביים ואחר שיהיה

ברור שיש כיסוי לשטר.

מר א. שנקר: אדגיש את ענין ההדדים בחו"ל בנושא זה: אני נוסע בעולם הרבה

ונפגש עם קבוצות כאלה. על ענין זה מדובר במחלקת העליה כבר כמה

זמן. ודוקא היום אני חושב, שכאשר מדובר על תנופת-התיישבות ורוצים לעודד דוקא את אלה

שמתארגנים בקבוצות וגרעינים - עלינו לתת להם דבר די ברור. אין לי ספק, שעד שלא יוחלט על תקציב, לא ניתן יהיה להבטיח להם סופית על תאריך התיישבותם.

הצמ החלטה על תכנון הדבר, כאשר מודיעים להם שהחלו בתכנון

הישובים, בזה מעודדים אותם להתקדם. כי גם זה תהליך, ועל כן - עלינו לאשר להם את

הרשימה הזאת.

השר א. שרון: אסכם: אני מציע שנאשר עשרה ישובי-עולים, מתוכם חמשה לבינוי

וחמשה לתשתית, מתוך הכרה בחשיבות עידוד העליה מחו"ל, וכמובן -

חשיבות ההתיישבות.

ההחלטה מצורפת בסוף הסטנוגרמה.

ח/9.

אישור ימית כעיר בחבל רפיח.השר א. שרון:

אישור ימית כעיר - זה הנושא הבא לדיון.

מר ש. אבני:

תחילתה של ימית בהחלטת הממשלה על הקמת מרכז עירוני של 350 יחידות

עד סוף שנת 1976. ההחלטה היתה תוצאה של ויכוח ציבורי בין

הדעה האומרת שיש להקים עיר גדולה, לבין מחשבות אחרות.

הוטל עלינו הטיפול בתכנון והייתי בדילמה תכנונית. אם היינו מחכננים

זאת ל-350 יחידות בלבד, וכאשר הממשלה מחליטה על כך עד סוף שנת 1976 - אזי מתבקשת

המטקנה, שאחר-כך תבוא תוספת.

לכן, היתה דילמה כיצד לישם את החלטת-הממשלה ולתכנן, שכאשר תיפול

החלטה על הרחבת הגידול יהיה אורגני ולא שלאי על גבי ולא.

גם בהצגת התכניות והפרוגרמה בפני ועדה זו - לא הסתרנו את הגישה

התכנונית, שמביאה בחשבון ישוב עירוני גדול, בלי קביעת מימדים ויעדים ותאריכים.

כאשר השלב הראשון היה בשלבי ביצוע מתקדמים וראינו תוצאות, הענות

ראשונית של מתישבים שהקדימו את ההחלטה וישבו חיכו, חלקם עולי בריה"מ וחלקם מארה"ב ואז

הביא שר השיכון המנוח הצעת-החלטה לוועדה זו, והוחלט על עוד פיתוח של תשתית לאלף יחידות

נוספות, כאשר הביצוע מותנה ונמצא בסמכות שר השיכון, לפי צרכי האכלוס ואפשרויות תקציביות.

כל זה כיום בביצוע מתקדם. בשנת 1977 מבחינת התקציב מגיעים אנו ל-900 יחידות בנויות בערך.

חלקם מאוכלס וחלקן בגמר-בניה, והתחלת אכלוס ב-1 בנובמבר, וחלק בהפעלה. זה כולל מאה

יחידות "בנה-ביתך" שהכרזנו עליהן לפני חדשים אחדים וכל המגרשים נמכרו.

כלומר, הערנות מירבית ויתכן שחלק מתושבי ימית רוצים לעבור לתכנית של בית משלהם,

וחלק אחר - אנשים הבאים מחוץ לימית.

לפי תכניות שלנו - חלב סך-הכל התשתית היום היא של 1500 יחידות. הביצוע, אם לא יחול כאן מפנה, לכאן או לכאן (ואני אופטימי) - לפי התחזית שלנו לשתי שנות החקציב - 1978-9, ועד אז נשלים את הבינוי של כל אותן יחידות. מבחינות רבות - ציפיות מוצדקות של האוכלוסיה ותכנון כלכלי וכיוון אופי הישוב - הוא צריך להיות מושתת על שני אלמנטים עיקריים - תיירות ותעשייה. ואולי פעם גם שכנות של נמל עמוק-מים, וזה יפתח את האזור במומדים בלתי-רגילים. כל זה מחייב כבר היום כמה פעולות מקדימות, כדי שתוך שנה או שתיים לא נעמוד בפני דברים נעלמים, ואז יעשו שגיאות.

המסקנה שצריך להכיר בישוב זה כעיר לכל דבר.
ב. להכין תכנית אב למאה אלף נפש, בלי להגדיר את תאריך היעד.

השר א. שרון: זה לא יפגע בהתישבות החקלאית שם?

מר ש. אבני: יש תכנית מתאר פיסית לחמשים אלף נפש ותכנית פיתוח לשלושים אלף נפש וזה מלווה בתכנית כלכלית ולל זרועות-הממשלה יהיו מכוונות בהתאם לתכנית זו, באישור ועדת בניין-ערים ומוסדות קישור של הסוכנות ונשיג בזה כמה מטרות מיד:

1. קידום ופיתוח אורגני של הישוב.
2. לא יהיו עובדות שליליות בשטח.
3. כיוון הפעילות בצורה מסויימת.

אשר לשטחים: ההתישבות החקלאית לא עוברת ולא מסובנת לעבור את פסי הרכבת - קאהיר-בירות. העיר ימית לא מתקדמת גם בתכנון המכסימלי לעבור את פסי הרכבת. לפי מיטב ידיעתי, אין כל חכנון לישובים חקלאיים בדיונות אלה, בפרמטרים שאנו מציעים לתכנן את העיר.

עתה רוצים אנו החלטה עקרונית על עיר בימית, עם פרוגרמה כפי שדרושה.

השר א. שרון: יש גם יהודים אמריקאים רבים הרוצים להתישב בעיר. האם מישהו רוצה להתיחס לנקודה זו?

סגן השר מ. ציפורי: אנו ממליצים לאשר זאת.

מר א. שנקר: מה השוני, בגללו אי-אפשר לעשות את הדברים (מלבד ענין התכנון) באשר להחלטה שקבלנו אז?

סגן השר מ. ציפורי: צריך להציב תמיד יעד ומטרה.

מר ש. אבני: הערה: ההצעה אומרת לתת גושפנקא למציאות קיימת.

ב. כל יזמה החורגת מהקיים - טעונה בדיקה, כי איננו יכולים

להתייחס בחיוב, גם אם היזמה חיובית, כי יש חסכנה, שגם אם נראה אתה את הדבר חיובי ונכון - עלולים אנו להציב איזה שהוא מפעל או מלון או מוסד חינוכי כלשהו, או כל דבר דומה שיכול להוות בעתיד בכי לדורות. אנו רוצים לקבוע את הדברים כך שעתה נקפיד הכל ונתכנן בצורה מסודרת וכאשר תהיה יזמה - נגיד שיש מקום ואפשר לפתח, לפי התכנית שנקבע מראש.

מר אורי ביידן: חיוני לאשר זאת, כי קצב הפיתוח והאכלוס במקום מחייב להגיע לשלב הבא שהוסכם עליו, מעבר להחלטה שנתקבלה לפני שנה. על כן | חייבים לקבל החלטה לגבי המשך והכנת השטחים.

כדי למנוע עיוותים ויצירת עובדות בשטח, בניגוד לתכנון - הצענו בעבר ואני מציע שהחלטה זו תהיה חלק מהסיכום שנקבל היום - כי מדובר בנמל עמוק-מים, שלגביו נעשו סקרים באזור רפיח. וזה כולל גם אינטרלנד ועומק של שטחי-קרקע לא-מטופלים, שכבר לפני שנתיים היו חילוקי-דעות עד היכן ישתרע הנמל ואם יפגע בשטח בנוי של העיר. באותה מידה ישנה בעיה של שדה-התעופה, שדה איתם, שהיו מחשבות לאזרח חלק ממנו לשטחים חקלאיים ולשרות אזרחי ולא אדבר על פרוייקטים של התיירים, שזה אחד הפוטנציאלים של האזור הזה. לזה דרוש צוות בין-משרדי שיכלול אנשי משרד ~~הסביבה~~ החקלאות והבינוי בעבודה במקום.

לכן, אני מציע להכיר בהחלטה של הקמת ימית כעיר ולהקים צוות היגוי בין-משרדי. בעבר, שר הבטחון מינה צוות להכנת תכנית וחבל שלא נשתמש בזה, או לפחות נבחון את התכנית הזאת.

מר ג. בן-אור: לגבי הכרזת ימית כעיר, שנובעת ממנה השאלה גם לגבי הישובים הקיימים שזה סביב עזה, האם הם מהווים משקל-נגד מספיק בשלב זה בתוספת כמות מחויימת של תושבים בימית, שהיא תגבורת לאותם ישובים, כי ימית עצמה ללא ספק הינה פנינה שתגדל ותפרח ויש לה כוח-משיכה מעל ומעבר.

השאלה שלי היא, אם טך הכל של יהודים שצריך לאכלסם בשטחים רבים, שעליהם לא דברנו עדיין, אם הנושא הזה, הכולל מאה אלף מתישבים לא יפריע לנו במידה מסויימת לקבוע היום מסגרת שתניע את גלגלי התכניות שלא ההתיישבות כבר עתה, והאם לא יפריע ריכוז כזה של מתישבים בימים לתכנית ההתיישבות האחרת.

מר ש. אבני: החשש הזה של פריסת התעשייה הגדולה - קיים בכל מקרה ומקרה. השאלה היא האם זו סיבה מספקת שלא להביא תכנית אב.

מר ג. בן-אור: אני אמרתי שאנו בעד.

מר ש. אבני: אם כן, הצעתך מיוותרת עתה. מאחר שאנו מכירים והדגשתי שמדובר על

תכנית-אב בלי קביעת תאריך יעד ונכין תכנית טובה בלי להתחייב על התאריך.
תכנית מתאר - זה המינימום ולזה תסכים אתי. בתכנית הפיתוח - נזהרים אנו מלקבוע תאריך-
יעד, ומדובר על חמש עד שמונה שנים, וזה תוך הכנת תכנית כלכלית ובדיקת האלמנטים הכלכליים
הכרוכים בזה.

עדיין לא קבענו תאריך וכאשר תהיה התכנית - נביא עם תאריך חזוי.

להערת אורי - הויכוח הזה נמשך כבר זמן רב, ואני מציע לוועדה לא

לעסוק בזה ולא להביא להחלטה. אם יש מקום, מציע אני לברר זאת בין הממונים על אורי
ועלי - שר החקלאות ושר הבינוי.

השר א. שרון: לסיכום - הועדה מחליטה לראות בימית עיר בעתיד, ולגשת לתכנון
ימים בהתאם. אם יש הסכמה לסיכום זה - נקבל החלטה בנידון.

מחליטים: לראות בימית בעתיד עיר ולגשת לתכנון ימית בהתאם.

הח/10. ש ו נ ו ת

יש שתי נקודות לבירור:

1. ענין גרעין רפא"ל בשגב. מדובר באזור, שהולך והופך כולו לנשלט
על-ידי הערבים תושבי-האזור. יש גרעין המוכן להתישב ומתדפק על הדלתות כבר למעלה משנתיים.
מה מונע אותנו מלהעלות אותם למקום?

מר ש. רביד: כל המיקומים שהצענו, שהיו בבעלותנו - נדחו על-ידם ונראו לא-
מתאימים להם מסיבות שונות.

לפני שבוע קבלנו אישור ממעטת הבטחון על שחרור שטח באזור בהיקף
של אלף דונן בשטח אש 9, ולשם יש להעביר אזורי התעשייה המיועדים בשגב ויתפנה יותר מקום
עבור גרעין זה.

במידה מסוימת של מחאה עלי לומר, שזה לא הוגן מצד פולנד גרעין זה

לבוא בטענות, כי יש לי מכתב שלפיו ברור לי שדחייתם בפעם השלישית את המיקום היא דחייה בזמן.

ישנה תכנית שהוצעה על-ידי משרד השיכון ועל-ידינו וזה היה אמור להיכנס לתכנון מפורט. הם אומרים שזה אינו מתאים והנוף לא טוב וזה בבקשה ונמצא במחצבה וכו'. ואיננו יודעים מדוע כל הזמן הדבר נדחה.

השר א. שרון: בגליל אנו נמצאים במרוץ עם הזמן ובהפסד של עמדות-מפתח. יש לי שאלה:

ייערנו שם שטחים ומיערים שם שטחים, כדי למנוע התנהלות של זרים.

וזאת כדי שנוכל ליישב אותם בבוא היום. ועד אשר אני עוקר עץ - זה עולי לי במאמץ גדול מאד. אבל אם יש לנו את השטחים שיוערו במגמה לשמור אותם כרזרבה התישבותית, וישנה אפשרות להעלות לשם יהודים והם רוצים לעלות - האם גם זה מהווה מכשול?

מר ש. רביד: במפורש לא. סיכמנו עם הקה"ל שנעקור עצים למטרה זו. אין טעם לעקור

עצים בשיפוע של עשרים וחמשה עד שלושים אחוז, כי אי-אפשר לבנות שם ישוב.

מר מ. שמיר: אנו רואים ביערות עתודת נקודות לתכנון התישבותי.

השר א. שרון: בסדר. אין צורך לקבל בזה החלטה.

מר מ. ריבלין: אלא שזה דחוף.

השר א. שרון: זה לא רק דחוף אלא מישבים, ממשיכים לישב.

מר ג. ויתקון: הבעיה היתה מיקום מוסכם על ידם.

השר א. שרון: אבקש רק לדחוף זאת עד כמה שאפשר מהר יותר.

השר א. שרון: נושא נוסף - שעל לא קיבל את הקרקעות שלו?

מר ש. רביד: הוא יושב בדרום-הרמה, כי אין שם פרנסה. הם מועמדים לעבור לאזור

צומת ווסט. הם מיועדים להיות ישוב שמבוסס בעיקרו על תעשייה, עם זאת

הם קבלו כבר בנקודה החדשה עדר בקר. אין בעיה של פרנסה שם. הם קבלו זאת מרמת-מגשימים עם שטח של שבעים דונם גן-ירק. אין בעיה פרנסה ומיועדים להם 300-300 דונם אבוקדו במורדות הגולן, ושנמצאים עתה בהכשרה.

השר א. שרון: אין להם מגורים?
מר ש. רביד: ישנם נקרוונים, וכל אלה שמשחררים - מועברים לשם. זה בקצב של אחד בחודש.
השר א. שרון: הבעיה הבערת יותר לקראת החורף.
 אבקש שתתנו לזה איזו דחיפה גדולה יותר.

השר א. שרון: 1. אנו נבצע סיור ונודיע על כך. אני מעריך שיש הרבה עתונאים בחוץ, ולכן אבקש שתקשיבו להודעה שנמסור לעתונות.

מר מ. ריבלין: אני רוצה להרגיע אותך, שאותנו הם לא ישאלו שאלות.
השר א. שרון: אני רוצה להציג את הדברים אותם סיכמנו. אני רוצה לומר כאן, על מה דנה הועדה ומה ההודעה שנמסור לעתונות.

1. הועדה דנה בעלית גרעין למחנה שומרון, ועל הטיפול בו מבחינת מגורים, עליה ושרותים קהילתיים;
 2. הועדה החליטה לאשר עשייה אחרי-התיישבות לעשרה גרעינים, שהתארגנו בחו"ל לעליה והתיישבות.

מר מ. קרונה: אפשר לכתוב מקומות המיועדים יעדים.
מר ש. רביד: בסעיף ראשון - מי יטפל בקרית-שומרון? האם מותר לי לומר זאת?
סגן השר מ. ציפורי: במחנות הצבאיים, כדי לא להסתבך, הצבא מטפל בהם. זה סידור סגור ציבא צבא צבא אבינינו. משרד הבטחון מטפל בכל המחנות הצבאיים.

השר א. שרון: אני מקבל זאת, זה מקובל.
 אם כן - הועדה החליטה לאשר אתרי-התיישבות לעשרה גרעינים שהתארגנו בחו"ל לעליה להתיישבות - בגליל, חבל-ימית ובערבה.
 ג. הועדה מחליטה לראות בימית בעתיד עיר ולגשת לתכנון ימית בהתאם.

לגבי ענין הועדה להתנחלות - זו ודאי תהיה שאלה ראשונה שישאלו
העתונים - ולכן - מה אומרים בענין זה, בהתיחסות אלינו?

מר מ. ריבלין:

אם ישאלו - אשיב בנושא זה.

השר א. שרון:

אני מודה לכם וחושב שהיתה זו ישיבה מאד פוריה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.25

מזכירות הממשלה

סודי ביותר

(518)

עותק מס. 1 מתוך 2 עותקים

החלטה שמורה מס. הת/5 של הועדה לעניני התישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית מיום כ"ד בתשרי תשל"ח (6.10.77)

הת/5
התישבות - גרעין שומרון (הקמת 6 ישובים בתוך מחנות צבאיים ביהודה ובשומרון והעלאתו של גרעין יריחו להתישבות בשטח E אשר במעלה אדומים)

מ ח ל ל י ט י מ :

א. הועדה להתישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית רושמת לפניה את הודעתו של יו"ר הועדה בדבר:-

(1) הקמת 6 ישובים בתוך מחנות צבאיים ביהודה ובשומרון לפי הסדר וזמני ההתישבות כדלקמן:-

(א) סנור;

(ב) שומרון;

(ג) מחנה יוסף;

(ד) נבי-סלח;

(ה) בית חורון עליון;

(ו) בית-אל;

(2) (א) בחודש ספטמבר יעלה ישוב אחד;

(ב) כעבור שבועיים-שלושה יעלה ישוב שני;

(ג) בחודש נובמבר יעלו שני ישובים;

(ד) בחודש דצמבר יעלו שני ישובים;

ב. לאשר את עלייתו של גרעין יריחו להתישבות בשטח E אשר במעלה אדומים.

ג. הטיפול בישובים המפורטים בסעיפים א' וב' לעיל יהיה כדלקמן:-

(1) מעלה אדומים כולל גרעין יריחו - באחריות משרד הבינוי והשיכון.

(2) סנור, שומרון, מחנה יוסף, נבי סלח, בית חורון עליון, בית-אל - באחריות חטיבת ההתישבות של ההסתדרות הציונית העולמית.

מזכירות הממשלה

סודי ביותר

(519)

עותק מס. | מתוך 2 עותקים

החלטה שמורה מס. הת/6 של הוועדה לענייני התישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית מיום כ"ד בתשרי תשל"ח (6.10.77)

רמת הגולן (גרעין ארשי"ח - הקמת ישוב ברמת הגולן)

הת/6

מ ח ל י ט י ס :

- א. לאשר עקרונית הקמת ישוב ברמת הגולן בשביל גרעין ארשי"ח; הישוב ייבנה ויתפקד ככפר העשיתי.
- ב. עד לעלייתו על הקרקע בישוב הקבע שלו, יתיישב גרעין ארשי"ח בקצרין ויעשה למען הגדלת מספר חבריו.

מזכירות הממשלה

סודי ביותר

(520)

עוהק מס. 1 מתוך 2 עוהקים

החלטה שמורה מס. הת/7 של הועדה לעניני התישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית מיום כ"ד בתשרי תשל"ח (6.10.77)

רמת הגולן (תכנון שני ישובים ברמת הגולן: -
א. 1 באזור ברכת רם;
ב. 1 באזור שכין עין-זיון לתל-פרס;

הת/7

מ ח ל ל י ט י מ ;

הועדה להתישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית רושמת לפניה את הודעתו של יו"ר הועדה בדבר התחלת תכנונם של שני ישובים ברמת הגולן. - ישוב אחד באזור ברכת רם וישוב אחד באזור שכין עין-זיון לתל-פרס.

מזכירות הממשלה

סודי ביותר

(521)

עותק מס. 1 מתוך 2 עותקים

החלטה שמורה מס. 8/הת של הועדה לעניני התישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית מיום כ"ד בתשרי תשל"ח (6.10.77)

8/הת קליטת עולים בהתישבות - 10 גרעינים

מ ח ל י ט י מ :

- א. לאשר עקרונית הקמתם של 10 ישובים חדשים לקליטת עולים, בשביל 10 גרעינים שהתארגנו בחוץ-לארץ לעליה להתישבות בגליל, בחבל ימית ובערבה;
- ב. מתוך עשרת הישובים הנ"ל - 5 נועדו לבינוי מלא ו- 5 לביצוע תשתית.